

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 24 maja 2018 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0126 (NLE)

9292/18
ADD 1

EDUC 203
JEUN 68
SOC 303
EMPL 240

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 270 final Annex

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK do zalecenia Rady w sprawie propagowania automatycznego
wzajemnego uznawania dyplomów szkół wyższych i świadectw ukończenia
szkół średnich oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za
granicą

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 270 final Annex.

Zał.: COM(2018) 270 final Annex

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.5.2018
COM(2018) 270 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

zalecenia Rady

**w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania dyplomów szkół
wyższych i świadectw ukończenia szkół średnich oraz efektów uczenia się osiągniętych w
okresach nauki za granicą**

{SWD(2018) 170 final}

ZAŁĄCZNIK GLOSARIUSZ

Automatyczne uznawanie kwalifikacji: prawo przysługujące osobom posiadającym kwalifikacje wydane przez jedno z państw członkowskich do ubiegania się o dostęp do programu kształcenia lub szkolenia w dowolnym innym państwie członkowskim, bez konieczności przechodzenia oddzielnej procedury uznawania. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa instytucji szkolnictwa wyższego do posiadania określonych kryteriów przyjmowania na konkretne programy.

Automatyczne uznawanie efektów uczenia się osiągniętych w okresie nauki za granicą: prawo do uznawania efektów uczenia się osiągniętych w okresie nauki: na poziomie szkolnictwa wyższego, jak uzgodniono w porozumieniu o programie zajęć i potwierdzono w wykazie zaliczeń, albo zgodnie z efektami uczenia się osiągniętymi podczas modułów ukończonych za granicą, zgodnie z opisem w katalogu przedmiotów w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS); na poziomie szkolnictwa średniego, efekty uczenia się osiągnięte w okresie nauki za granicą w jednym państwie członkowskim są w pełni uznawane w kraju pochodzenia, pod warunkiem że uzyskane kompetencje są zgodne z kompetencjami określonymi w krajowych programach nauczania.

Łańcuch bloków: sposób umożliwiający rejestrowanie i udostępnianie informacji przez społeczność. Każdy członek społeczności przechowuje swoją własną kopię informacji. Wpisów dokonuje się na stałe, są one przejrzyste i można je przeszukiwać. Każda aktualizacja to nowy „blok” dodany na końcu „łańcucha”.

Suplement do świadectwa: dokument opisujący wiedzę i umiejętności zdobyte przez osoby posiadające świadectwo odbycia szkolenia zawodowego, który dostarcza dodatkowych informacji w stosunku do tych już zawartych w oficjalnym świadectwie lub odpisie, co ułatwia jego zrozumienie, szczególnie zagranicznym pracodawcom lub instytucjom.

Katalog przedmiotów: zgodnie z opisem zawartym w Przewodniku dla użytkowników systemu ECTS (2015 r.) „[k]atalog przedmiotów zawiera szczegółowe, zrozumiałe i aktualne informacje na temat kształcenia w danej instytucji (informacje ogólne na temat instytucji, jej zasobów i oferowanych usług oraz informacje dotyczące programów kształcenia i poszczególnych komponentów edukacyjnych). Informacje te należy udostępnić studentom przed rozpoczęciem przez nich nauki lub w trakcie studiów w celu umożliwienia im dokonania właściwych wyborów i jak najefektywniejszego wykorzystania czasu. Katalog przedmiotów powinien być zamieszczony na stronie internetowej uczelni i zawierać takie informacje jak nazwa modułu/przedmiotu w języku narodowym (lub regionalnym, jeśli dotyczy) i w języku angielskim, tak by wszystkie zainteresowane osoby miały do niego łatwy dostęp. Instytucja sama decyduje o formacie katalogu oraz kolejności zamieszczanych w nim informacji. Katalog powinien być opublikowany na tyle wcześniej, aby studenci mieli czas na podjęcie decyzji związanych z ich planami edukacyjnymi”.

Właściwy organ: osoba lub organizacja, która posiada przekazane lub powierzone zgodnie z prawem kompetencje, zdolność lub prawo do wykonywania wyznaczonej funkcji.

Ewaluator kwalifikacji: osoba, która podejmuje decyzje w sprawie uznawania kwalifikacji.

Suplement do dyplomu: dokument dołączany do dyplomu ukończenia studiów wyższych, zawierający szczegółowy opis efektów uczenia się jego posiadacza oraz zakresu, poziomu, kontekstu, treści i statusu poszczególnych komponentów edukacyjnych.

Europejskie podejście do zapewniania jakości wspólnych programów: zatwierdzone przez ministrów edukacji europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego w 2015 r.; jego celem

jest poprawa jakości wspólnych programów przez ustalenie norm i usunięcie przeszkód w ich uznawaniu.

Europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET): techniczne ramy transferu, uznawania oraz – w stosownych przypadkach – akumulacji efektów uczenia się poszczególnych osób, tak by mogły one uzyskać określone kwalifikacje. Europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym opiera się na opisie kwalifikacji w jednostkach efektów uczenia się, na procesach transferu, uznawania i akumulacji oraz na szeregu dokumentów uzupełniających, takich jak protokoły ustaleń i porozumienia o programie zajęć.

Europejski system transferu i akumulacji punktów (ECTS): zgodnie z opisem w Przewodniku dla użytkowników systemu ECTS (2015 r.), „zorientowany na studenta system przenoszenia i akumulowania osiągnięć, oparty na zasadzie przejrzystości procesów uczenia się, nauczania i oceniania. Jego celem jest ułatwienie planowania, realizacji i oceny programów studiów oraz mobilności studentów poprzez uznawanie osiągnięć w uczeniu się, nadawanych kwalifikacji oraz okresów uczenia się”.

Ramy kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego (EHEA QF): nadrzędne ramy dotyczące kwalifikacji w obejmującym 48 państw europejskim obszarze szkolnictwa wyższego. Obejmują one trzy cykle (studia licencjackie, magisterskie, doktoranckie), w tym, w kontekście krajowym, kwalifikacje pośrednie, ogólne wskaźniki dla każdego cyklu oparte na efektach uczenia się i kompetencjach oraz przedziały punktów w pierwszym i drugim cyklu.

Europejski rejestr agencji ds. zapewniania jakości (EQAR): rejestr agencji ds. zapewniania jakości, w którym wymieniono te agencje, które wykazały znaczną zgodność ze wspólnym zestawem zasad dotyczących zapewnienia jakości w Europie. Zasady te określono w normach i wytycznych dla zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego (ESGQA):

Europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym (EQAVET): wspólnota służąca wymianie dobrych praktyk, skupiająca państwa członkowskie, partnerów społecznych i Komisję Europejską w celu rozwijania i poprawy zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym.

Europejskie ramy kwalifikacji (ERK): narzędzie odniesienia, które ułatwia komunikację i porównywanie systemów kwalifikacji w Europie. Na ramy składa się osiem wspólnych europejskich poziomów odniesienia, które opisano w kategoriach efektów uczenia się: wiedzy, umiejętności i kompetencji. Dzięki temu można odnosić wszelkie krajowe systemy kwalifikacji, krajowe ramy kwalifikacji i kwalifikacje do poziomów europejskich ram kwalifikacji. Osoby uczące się, absolwenci, podmioty oferujące programy i pracodawcy mogą korzystać z tych poziomów, aby zrozumieć i porównać kwalifikacje przyznawane w różnych krajach i przez różne systemy kształcenia i szkolenia.

Porozumienie o programie zajęć: zgodnie z opisem w Przewodniku dla użytkowników systemu ECTS (2015 r.), „[f]ormalne porozumienie trzech stron, których dotyczy mobilność – studenta, uczelni wysyłającej i uczelni przyjmującej (lub organizacji/ przedsiębiorstwa przyjmującego) – którego celem jest ułatwienie zorganizowania, zrealizowania i uznania mobilności odbywanej w celu przeniesienia osiągnięć. Trzy strony podpisują porozumienie przed rozpoczęciem okresu mobilności; ma ono służyć jako potwierdzenie dla studenta, że osiągnięcia i przypisane im punkty zaliczeniowe uzyskane w trakcie mobilności zostaną przeniesione”.

Efekty uczenia się: określenie, co uczący się wie, rozumie i jest w stanie zrobić po zakończeniu procesu uczenia się, ujęte w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji.

Krajowe ramy kwalifikacji: narzędzie służące do klasyfikowania kwalifikacji na wyszczególnione według przyjętego zespołu kryteriów poziomy osiągnięć w uczeniu się, które ma na celu integrację i koordynację krajowych podsystemów kwalifikacji oraz poprawę przejrzystości, dostępności, rozwoju i jakości kwalifikacji w odniesieniu do rynku pracy i społeczeństwa obywatelskiego.

Kwalifikacja: zgodnie z opisem w Przewodniku dla użytkowników systemu ECTS (2015 r.), „[d]yplom lub inne świadectwo wydane przez właściwy organ i potwierdzające pomyślne ukończenie uznawanego programu kształcenia”.

Uznawanie dotychczasowych efektów uczenia się i nabytych umiejętności: uznawanie efektów uczenia się uzyskanych w drodze edukacji formalnej lub uczenia się pozaformalnego lub nieformalnego przed wystąpieniem o walidację.

Normy i wytyczne dla zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego (ESGQA): zestaw norm i wytycznych dla wewnętrznego i zewnętrznego zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym, opracowanych w ramach procesu bolońskiego. Dostarczają one wskazówek dotyczących obszarów, które są niezbędne do skutecznego zapewniania jakości i efektywnych środowisk edukacyjnych w szkolnictwie wyższym. Normy i wytyczne dla zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego należy rozpatrywać w szerszym kontekście obejmującym ramy kwalifikacji, europejski system transferu i akumulacji punktów i suplement do dyplomu, które przyczyniają się do propagowania przejrzystości i wzajemnego zaufania w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego.

Wykaz zaliczeń: zgodnie z opisem w Przewodniku dla użytkowników systemu ECTS (2015 r.), „[a]ktualny rejestr postępów studenta w nauce, zawierający: zrealizowane komponenty edukacyjne, liczbę przyznanych punktów zaliczeniowych ECTS i uzyskane oceny. Jest to dokument niezbędny do rejestrowania postępów oraz do uznawania osiągnięć w nauce, również w przypadku mobilności studentów. Większość instytucji opracowuje wykaz osiągnięć (zaliczeń), wykorzystując swoje bazy danych”.